

مقاله پژوهشی

شیوع تغییرات فیزیولوژیک پوست طی دوران بارداری در خانم‌های بستری در بخش پس از زایمان در بیمارستان شبیه‌خوانی کاشان در سال ۱۳۸۸

زمینه و هدف: حاملگی بر تمام اندام‌های بدن زنان باردار از جمله پوست اثر می‌گذارد. بعضی از این تغییرات فیزیولوژیک هستند در حالی که بعضی دیگر از جمله درماتوز حاملگی پاتولوژیک هستند. هدف این مطالعه بررسی تغییرات طبیعی پوست طی دوران بارداری در خانم‌های بستری در بخش پس از زایمان بیمارستان شبیه‌خوانی کاشان است.

روش اجرا: در این مطالعه توصیفی ۱۸۰ مادر بستری در بخش پس از زایمان مورد بررسی قرار گرفتند. معیارهای خروج از مطالعه شامل اتباع خارجی، چند قلوبی، سن حاملگی زیر ۲۰ هفته بود. ابزار جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه بود. پرسش‌گران آموزش دیده با حضور بر بالین بیماران قبل از ترجیح، پرسشنامه‌ها را تکمیل کردند و یافته‌ها در قالب جداول فراوانی ارایه شد.

یافته‌ها: بانوان موردمطالعه اکثراً در گروه سنی ۲۰-۲۹ سال (۶۳/۹٪) و در سن حاملگی ۳۶ هفته و بیشتر قرار داشتند. افزایش شدت آکنه در ۲۶/۷٪، ملاسم در ۳۳/۹٪، استریا در ۳/۸۲٪، ادم پلک در ۳۰٪، هیرسوتیسم در ناحیه صورت در ۱۷/۲٪ و کاهش شدت آکنه در ۱/۷٪ موارد دیده شد.

نتیجه‌گیری: با توجه به شیوع تغییرات پوستی در بارداری، آموزش مراقبت‌های لازم در مورد تغییرات پوستی به مادران باردار توصیه می‌شود.

کلیدواژه‌ها: پوست، حاملگی، تغییرات فیزیولوژیک

دریافت مقاله: ۸۹/۴/۲۷ پذیرش مقاله: ۸۹/۷/۴

پوست و زیبایی؛ پاییز ۱۳۸۹، دوره ۱ (۳): ۱۲۵-۱۳۳

محبوبه کفایی عطیریان
ناهید سرافراز
اعظم باقری
فاطمه عباس‌زاده

دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

نویسنده مسئول:

محبوبه کفایی عطیریان
کیلومتر پنج جاده راوند - کاشان، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، دانشکده پرستاری مامایی، گروه مامایی، پست الکترونیک:
Kafaei_ma@yahoo.com

طبعی جلدی که تقریباً در همه حاملگی‌ها دیده می‌شوند تا بثوراتی که اختصاصاً با حاملگی ظاهر می‌یابند را شامل می‌شوند.

آن چنان که منابع ذکر می‌کنند به علت رسوب ملانین در ماکروفائزهای درم و اپی‌درم زنان حامله هیرپیگمانتاسیون در ۹۰٪ زنان حامله ایجاد می‌شود.^۳ ایجاد کلواسم و تغییراتی در خال‌های صورت و بدن ممکن است اتفاق افتد.^۳ تغییرات دیگری از جمله هیرسوتیسم خفیف^۴، آنژیومهای عنکبوتی^۳، اریتم کف دست^۳، همانژیومهای مویرگی در سر و گردن، آکنه، درگیری لثه^۳، افزایش تعریق^۵ و تغییرات ناخن همگی از تغییرات پوستی در بارداری هستند.

مقدمه

حاملگی بر تمام اندام‌های بدن زنان باردار از جمله پوست اثر می‌گذارد و بعضی تغییرات فیزیولوژیک پوست را باعث می‌شود. این تغییرات گاه از جنبه طبی و گاه از جنبه زیبایی اهمیت پیدا می‌کنند. تشخیص تغییرات فیزیولوژیک پوستی در بارداری برای پرهیز از دلالت‌های غیرضروری پزشکی که ممکن است گاهی تهاجمی و مضر باشند لازم است. از طرف دیگر اطمینان زن باردار از طبیعی بودن این تغییرات او را از نگرانی بی‌مورد و دلالت‌های غیرضروری باز می‌دارد.^۱ این تغییرات شامل طیفی هستند که از تغییرات

لذا بر این نکته تأکید می‌شود که دقت و حساسیت کافی در مشاهده و معاینه پوست و مخاطرات بدن خانم حامله یک ضرورت است و تحقیق در این مورد و یافتن راه کارهایی برای تشخیص، بررسی و در صورت لزوم کنترل و پیشگیری زودرس تظاهرات طبیعی و مرضی در حاملگی گامی مهم در تأمین سلامت مادران و نوزادان محسوب می‌شود.^۳

از آنجا که زمینه‌های پوستی، ژنتیکی، تغذیه‌ای، اجتماعی و خصوصیات دیگر در منطقه کویری کاشان با کشورهای غربی و مناطق معتدل و سردسیر متفاوت است، هدف ما در این مطالعه بررسی تغییرات طبیعی پوست در دوران حاملگی در خانم‌های باردار مراجعه‌کننده به زایشگاه دکتر شبیه‌خوانی کاشان است.

روش اجرا

در این مطالعه توصیفی ۱۸۰ مادر بستری در بخش پس از زایمان بیمارستان شبیه‌خوانی در مردادماه سال ۱۳۸۸ موردنبررسی قرار گرفتند. معیارهای خروج از مطالعه شامل اتباع خارجی، چند قلویی، سن حاملگی زیر ۲۰ هفته بود. ابزار کار، پرسشنامه‌ای حاوی ۱۳ سوال دموگرافیک و ۲۱ سوال در مورد تغییرات پوستی بود.

پرسشگران کارشناسان مامایی و پرستاری آموزش دیده بودند که با حضور بر بالین بیماران قبل از ترخیص از بیمارستان، پرسشنامه‌ها را تکمیل کردند. اطلاعات حاصله پس از کدبندی در نرمافزار SPSS 16 (SPSS Inc, IL, USA) وارد شد و جداول فراوانی به دست آمد.

یافته‌ها

مشخصات فردی شرکت‌کنندگان در مطالعه در جدول ۱ آمده است. در بین افراد موردمطالعه در سن حاملگی ۳۶ هفته تمام و بیشتر بودند. سن

در ایران مطالعات در این مورد بسیار اندک است. مطالعه ایرانشهر و همکاران نشان می‌دهد که افزایش خال‌های صورت در ۳۱/۹٪ افراد دیده می‌شود. در این مطالعه ۹۳٪ پیگمانتاسیون در تن، ۵۱٪ آکنه، ۲۷٪ آژیوم عنکبوتی، ۳۰٪ تغییرات لثه، ۷٪ هیرسوتویسم در افراد باردار دیده شد.^۲

براساس کتاب بارداری و زایمان و بیلیامز، کلواسما در نیمی از زنان باردار اتفاق می‌افتد و در یک سوم خانم‌ها تا ۱۰ سال باقی می‌ماند.^۳ در حالی که در مطالعه معین در تهران شیوع ملاسما ۱۵/۸٪ بود^۴ و مطالعه ایرانشهر و همکاران در تهران نشان می‌دهد که شیوع ماسک حاملگی ۶۰٪ است^۵ که این ارقام تفاوت بسیاری دارند. در مطالعه ایرانشهر هیرسوتویسم در ۷٪ افراد دیده شد.^۲ در حالی که انصار شیوع آنرا ۲۰٪ ذکر می‌کند^۶ که با هم متفاوتند. از طرف دیگر Kumari در هند شیوع افزایش رشد موها سر را ۲/۶٪ ذکر کرده است^۷ که تغییر دیگری در وضعیت رشد موها در بارداری است. شیوع آکنه در هند ۲/۴٪، در تهران ۵۱٪ و در همدان ۲۲٪ ذکر شده است که تفاوت بسیاری دارند. شیوع ادم در پاکستان ۴۸/۵٪، در هند ۹/۸٪، در همدان ۲۶٪ ادم پا^۸ دیده شد که با هم متفاوتند.

از آنجا که اکثریت زنان باردار اطلاع درستی از ماهیت تغییرات پوستی در بارداری ندارند، لذا مراقبت کافی در برابر عوارض احتمالی این تغییرات نیز به عمل نمی‌آورند. این تغییرات طبیعی که بعضًا می‌توانند جدی نیز باشند، گاه بی‌اهمیت تلقی می‌شوند یا به درستی ارزیابی نمی‌شوند. از طرفی عده‌ای تظاهرات طبیعی و بی‌ضرر این دوران می‌توانند عامل اضطراب بیش از حد مادر که جنینی را نیز پرورش می‌دهد باشند.

گاه خانم‌ها به این مسئله از دیدگاه مسائل زیبایی و بقای این تغییرات در سال‌های آتی یا عود این تغییرات در حاملگی‌ها یا شرایط دیگر (مثل مصرف قرص‌های ضد بارداری) اهمیت می‌دهند.^۲

رنگ داشت. افزایش تعريق در ۷۵/۵٪ افراد دیده شد. آنژیوم عنکبوتی در هیچ موردی دیده نشد. شایع ترین تغییرات دست اریتم کف دست (۲۱/۶٪) بود و ادم دست در ۱۶/۱٪ دیده شد. شایع ترین ضایعه در پاها ادم پا (۶۲/۲٪) بود. شایع ترین تغییرات پرینه به صورت استریا در کشاله ران و باسن ها ۳۲/۲٪ بود و هیرسوتیسم داخل ران ها در ۲۱/۱٪ افراد دیده شد.

جدول ۱: فراوانی مشخصات فردی بانوان موردمطالعه در زایشگاه شبیه خوانی کاشان در سال ۱۳۸۸

مشخصات فردی بانوان موردمطالعه	فراوانی	درصد
۲/۳	۶	۱۹
۶۳/۹	۱۱۵	۲۰-۲۹
۲۹/۴	۵۳	۳۰-۳۹
۲/۲	۴	=<
۱۲/۲	۲۲	۲۰-۲۹
۲۳/۹	۴۳	۳۰-۳۵
۶۳/۹	۱۱۵	۳۶ هفته=<
۲۹/۴	۵۳	بی سواد و ابتدایی
۲۶/۱	۴۷	متوسطه
۲۷/۸	۵۰	دیپلم
۱۰/۱	۱۸	دانشگاهی
۹۲/۸	۱۶۷	خانه دار
۳/۳	۶	دولتی
۱/۷	۳	آزاد
۱/۱	۲	شاغل در منزل
۱/۱	۲	دانشجو
۷۶/۱	۱۳۷	شهری
۲۲/۸	۴۱	روستایی
۱۴/۴	۲۶	توسط اطرافیان
.	.	خود فرد
۴۵	۸۱	نوع زندگی
۲۹/۴	۵۳	روستایی
۲۴/۴	۴۴	توسط اطرافیان
		صرف سیگار
		خود فرد
		نوع زندگی
		روستایی
		توسط اطرافیان
		خود فرد
		عداد حاملگی
۴۵	۸۱	۱
۲۹/۴	۵۳	۲
۲۴/۴	۴۴	۳ و بیشتر

مادران ۱۶-۴۱ سال بود. ۲۶/۱٪ تحصیلات متوسطه داشتند و ۳۷/۹٪ دیپلم و بالاتر بوده اند و ۲۹/۴٪ مادران بی سواد بودند. ۹۲/۸٪ خانه دار بودند. ۳/۶۳٪ درآمد زیر ۲۵۰ هزار تومان و ۳۴/۴٪ بین ۵۰۰-۲۵۰ هزار تومان درآمد داشتند. ۷۶/۱٪ شهرنشین، و بقیه روستانشین بودند. ۸۰٪ خانواده ها به صورت مستقل و بقیه در کنار فامیل زندگی می کردند. ۱۴/۴٪ در معرض دود سیگار بودند که به دلیل مصرف سیگار توسط اطرافیان بوده است. ۷۱/۷٪ بارداری برنامه ریزی شده داشته اند. ۴۵٪ بارداری اول، ۲۹/۴٪ بارداری دوم و بقیه حاملگی های سوم به بالاتر داشته اند.

تغییرات پوستی صورت در جدول ۲ آورده شده است. شایع ترین عارضه در صورت ادم بود (۵۲/۲٪)، ادم غیرگوده گذار صورت ۳۰٪ در پلک ها، ۴۱/۶٪ در بقیه مناطق صورت و ۱۹/۴٪ هم در پلک ها و هم سایر مناطق صورت دیده شد.

شایع ترین محل ماسک حاملگی مرکز صورت (۱۲/۲٪) بود. افزایش حال های صورت در ۲۲/۷٪ و افزایش رنگ حال ها در ۱۵٪ دیده شد.

پر مویی در ۱۷/۵٪ افراد دیده شد. که شایع ترین محل آن در چانه (۱۶/۶٪) بود.

آنکنه در ۱/۷٪ افراد بهبود یافت، در ۲۶/۷٪ بدتر شد، در ۴۵/۴٪ افراد بی تغییر ماند.

آنژیوم عنکبوتی در ۲۱٪ افراد دیده شد. التهاب لشه بیشتر به همراه درد وجود داشت (۵/۶) و آنژیوم عنکبوتی در ۱۱/۷٪ افراد دیده شد.

تغییرات فیزیولوژیک پوست بدن در جدول ۳ آورده شده است. شایع ترین تغییر پوستی در بدن پیگماناتاسیون بود (۷۲/۷٪). پیگماناتاسیون بدن در نواحی آرئول (۱/۱٪)، نیپل (۴/۸٪)، و به صورت چند ناحیه ای در ۳/۹٪ افراد وجود داشت. حال های ملانوسیتیک بدن ۱۶/۱٪ افزایش تعداد و ۴/۴٪ افزایش

جدول ۲: فراوانی تغییرات طبیعی پوست صورت در بانوان مورد مطالعه در زایشگاه شبیه‌خوانی کاشان در سال ۱۳۸۸

درصد	فراوانی	تغییرات پوست صورت
۹/۴	۳۵	پیشانی
۳/۴	۶	شقیقه‌ها
۰/۶	۱	شاخ‌های مندیبول
۱۲/۲	۴۶	دارد
۱۱/۱	۲۰	ماسک حاملگی
۶۶/۱	۱۱۹	دارد
۲۲/۷	۴۱	افزایش تعداد
۱۵	۲۷	دارد
۵۲	۹	افزایش رنگ و تعداد
۶۸/۳	۱۲۳	خال‌های صورت
۱/۶	۳	ندارد
۶/۶	۱۲	پوست سر
۱۰/۵	۱۹	اطراف صورت
۵	۹	چانه
۰/۶	۱	دارد
۷/۲	۱۳	گردن
۸۲/۸	۱۴۹	پرمومی
۱/۷	۳	شکم
۲۶/۷	۴۸	چند ناحیه‌ای
۴۵/۴	۸۹	ندارد
۲۲/۲	۴۰	بهتر
۳۰	۵۴	بدتر
۴۱/۶	۷۵	دارد
۱۹/۴	۳۵	بی‌تغییر
۴۷/۸	۸۶	ادم صورت
۵/۹	۱۰	ندارد
۳/۳	۶	پلک‌ها
۲/۸	۵	بارد
۰/۶	۱	بقیه مناطق صورت
۸۷/۸	۱۵۸	پلک و سایر مناطق صورت
۱۱/۷	۲۱	ندارد
		دارد
		التهاب لثه
		آنژیوم عنکبوتی

جدول ۳: فراوانی تغییرات پوست بدن در مادران بستری در بخش پس از زایمان بیمارستان شبیه‌خوانی کاشان در سال ۱۳۸۸

تغییرات پوست بدن	فرابویژه	تعداد	فرابویژه (%)
آرئول	پیگماناتاسیون	۱۶۴	۹۱/۱
نیبل		۱۵۲	۸۴/۴
دارد		۱۰۰	۵۵/۵
لینه آنیگرا		۷۵	۴۱/۶
لینه آلبا		۱۶۸	۹۳/۳
نواحی چندگانه	استریا	۵	۲/۸
ندارد		۱۴۳	۷۹/۵
شکم		۸۸	۴۸/۸
دارد		۱۰۴	۵۸
باسن		۳۱	۱۷/۷
ندارد	حالهای ملانوسیتیک	۲۹	۱۶/۱
افزایش تعداد		۸	۴/۴
دارد		۲	۱/۱
افزایش رنگ و تعداد		۱۴۵	۸۰/۶
ندارد		۱۳۶	۷۵/۵
تعربیق	افزایش تعربیق	۷۷	۴۲/۷
دارد		۴۵	۲۵
چندگانه		۷۴	۴۱/۱
ندارد		۳۶	۲۰
شکنندگی ناخن		۲۰	۱۱/۱
انیکولیز (جاداشدن ناخن از بستر)	ضایعات دست	۱	۰/۶
لکهای منتشر		۳۲	۱۷/۷
دارد		۳۹	۲۱/۶
اریتم تنار هیپوتانار		۲۹	۱۶/۱
ورم		۳۳	۱۸/۳
تغییرات چندگانه	ضایعات پا	۱۰۹	۶۰/۶
ندارد		۳	۱/۷
شکنندگی ناخن		۰	۰
انیکولیز		۱۱۲	۶۲/۲
دارد		۱	۰/۶
ورم	تغییرات پوینه	۳	۱/۶
واریس		۶۷	۳۷/۲
تغییرات چندگانه		۵۸	۳۲/۲
استریا در کشاله ران و باسن‌ها		۳۸	۲۱/۱
دارد		۱	۰/۶
ویریلیزاسیون	ندارد	۱۴	۷/۸
تغییرات چندگانه		۹۸	۵۴/۴

بحث

در مطالعه حاضر ۱۷/۲٪ افراد پرمومی داشتند. ۶/۶٪ در صورت، ۱۰/۵٪ در چانه، ۵٪ در گردن، ۰/۰۶٪ در شکم و ۷/۲٪ در نواحی چندگانه به پرمومی اشاره کردند. همچنین ۱/۶٪ به افزایش موها در پوست سر اشاره کردند. در مطالعه Tunzi و همکارش ذکر شده که تغییرات مو و ناخن جزء تغییرات فیزیولوژیک دوران بارداری محسوب می‌شود^۹. در مطالعه Nissimov و همکارانش نتیجه گرفته شد که قطر موها در طول بارداری افزایش می‌یابد^{۱۰}. در مطالعه انصار و همکاران پرمومی در ۲۰٪ افراد موردمطالعه وجود داشت که شایع‌ترین محل آن نیپل، وسط شکم، ژنتیال و صورت بود^{۱۱}. در مطالعه ایرانشهر و همکاران هیرسوتیسم در ۷٪ موارد دیده شد. اکثر موارد هیرسوتیسم در صورت و سپس داخل ران‌ها و کمترین مورد در وسط دو سینه مشاهده شد. شایع‌ترین محل در صورت، چانه بود^{۱۲}. در مطالعه Kumari و همکاران ۲/۶٪ از افراد موردمطالعه متوجه بلندشدن و افزایش رشد موها در پوست سر خود شدند در حالی که ۹۷/۴٪ افزایش موها را مشاهده نکردند^{۱۳}. در مطالعه Musaffar و همکاران ۱۲/۸٪ افراد متوجه تغییراتی در موهای خود شدند که در میان آنها ۳۸/۹٪ نازک‌شدن مو و ۵۰٪ بلندی و رشد موهای بیشتر را ذکر کردند^{۱۴}. در مطالعه حاضر آکنه در ۱/۷٪ موارد بهبود یافت، در ۲۶/۷٪ بدتر شد و ۴۷/۴٪ بی‌تغییر ماند. در کتاب بارداری و زایمان ویلیامز چنین ذکر شده که آکنه عumولاً تحت تأثیر بارداری قرار نمی‌گیرد. در مطالعه Kumari و همکاران در ۲/۴٪ موارد آکنه دیده شد^{۱۵}. در مطالعه انصار و همکاران در همدان آکنه در ۰/۲۲٪ افراد موردمطالعه دیده شد^{۱۶} که با مطالعه ما مطابقت دارد. در مطالعه ایرانشهر و همکاران آکنه در ۰/۵۱٪ موارد دیده شد^{۱۷}. در مطالعه حاضر آنژیوم عنکبوتی در ۱۱/۷٪ افراد دیده شد. در مطالعه Muzaffar و همکاران در پاکستان شیوع تغییرات عروقی ۳۴/۲٪ ذکر می‌شود.

در این مطالعه ۱۸۰ خانم بستری دربخش پس از زایمان بیمارستان شبیه‌خوانی موربدبرسی قرار گرفتند. سن مادران ۱۶-۴۱ سال و سن حاملگی در هنگام زایمان ۲۰-۴۲ هفته بود. اکثراً خانه‌دار، شهرنشین و دارای زندگی خانوادگی مستقل بودند.

در این مطالعه پیگمانانتاسیون صورت در ۴۳/۹٪ افراد دیده شد. ماسک حاملگی اکثراً در نواحی مرکزی صورت (۱۲/۲٪) بود سپس در پیشانی (۹/۴٪)، شقیقه‌ها (۳/۴٪) و فک زیرین (۰/۰٪) و نیز به صورت Muzaffar چند مرکزی (۱۱/۱٪) دیده شد. در مطالعه Guino و همکاران ملاسمای ۷۶٪ افراد در مرکز صورت، ۲۳٪ در گونه و ۱٪ در شاخهای مندیبول دیده شد^{۱۸}. در مطالعه معین و همکاران در دانشگاه شاهد تهران شیوع ملاسمای ۱۵/۸٪ بود که در میان آن‌ها ۶۵/۹٪ در گونه‌ها و ۳۳/۸٪ در مرکز صورت ملاسمای داشتند و هیچ موردی در مندیبول دیده نشد^{۱۹}. در مطالعه ایرانشهر و همکاران در تهران ماسک حاملگی شیوع ۶۰٪ داشت که بیشترین شیوع را در بین تغییرات پوستی صورت در حاملگی داشته است و بیشتر در ناحیه سانترال صورت دیده شد.

در مورد تنہ پیگمانانتاسیون تقریباً همیشه در ناحیه نیپل و آرئولا متمرکز بود. تقریباً یک چهارم خانم‌ها پیگمانانتاسیون و بیش‌فعالی خال‌ها را هم در صورت و هم تنہ به‌طور همزمان داشتند^{۲۰}.

در مطالعه حاضر افزایش خال‌های صورت ۳۱/۷٪ دیده شد. بارداری و زایمان ویلیامز می‌نویسد که خال‌ها در بارداری می‌توانند دچار بزرگی ملانوسیت‌ها و یا افزایش رسوب ملاتین شوند^{۲۱}. در مطالعه ایرانشهر و همکاران افزایش تعداد خال‌های ملانوسیتیک در ۳۵٪ موارد و افزایش رنگ خال‌ها در ۲۸٪ موارد دیده شد^{۲۲}.

و همکاران شیوع پیگمانتاسیون ۹۰/۷٪ ذکر شده که با مطالعه ما مطابقت دارد. در مطالعه وی شایعترین یافته در تغییرات پوست پیگمانتاسیون است^۶. در مطالعه Rajasekaran در سنگاپور در ۸۹/۲٪ از نمونه‌ها Kumari و Linea nigra وجود داشت^{۱۳}. در مطالعه همکاران ۹۱/۴٪ از نمونه‌ها دارای هیپرپیگمانتاسیون بودند که شایعترین محل آن لینه آنیگرا بود که در ۹۱/۴٪ از نمونه‌ها دیده شد. افزایش رنگ آرئول در ۷۸/۴٪ و پس از آن شایعترین محل شکم، صورت، باسن، پیگمانتاسیون جای زخم، پستان، اگزیلا و گردن بود. تیره شدن عمومی پوست در ۶۶٪ موارد گزارش شد^{۱۱}. در مطالعه ایرانشهر و همکاران ۹۳٪ نمونه‌ها دارای پیگمانتاسیون در تنه بودند^۲. در مطالعه انصار و همکاران ۹۳٪ نمونه‌ها دارای پیگمانتاسیون پوست بودند که شایعترین محل آن نیپل، آرئول، صورت، خط وسط شکم و ناحیه ژنیتال بود^۵.

در این مطالعه افزایش تعريق در ۷۵/۵٪ افراد، عرق‌سوز در ۴۲/۷٪ افراد، افزایش سبوم و چربی پوست در ۲۵٪ و در ۱/۱٪ افراد هر سه مورد دیده شد. در مطالعه انصار و همکاران کاهش تعريق کف دست در ۲۲٪ و افزایش تعريق کف دست در ۶٪ نمونه‌ها مشاهده شد^۵.

در این مطالعه شکنندگی ناخن در ۱۱/۱٪ افراد دیده شد. تغییرات کف دست به صورت لک‌های منتشر در ۱۷/۷٪، به صورت ورم در ۱۶/۱٪ دیده شد. ضایعات پاها در مطالعه ما به صورت شکنندگی ناخن در ۱/۷٪، ورم در ۶۲/۲٪ و ادم و واریس در ۱/۶٪ افراد دیده شد. در بارداری زایمان ویلیامز شیوع اریتم کف دست در دو سوم زنان سفیدپوست و یک سوم زنان سیاه‌پوست موردن توجه قرار می‌گیرد. در مطالعه انصار و همکاران ۲۲٪ نمونه‌ها تغییرات ناخن‌ها داشتند^۵. در مطالعه ایرانشهر و همکاران مشکلات ناخن بیشتر در دست‌ها بود (۲ برابر پاها) که می‌تواند به دلیل استفاده و توجه بیشتر به دست‌ها باشد^۲.

در مطالعه وی کمترین شیوع در تغییرات پوست، تغییرات عروقی است^۶. با این حال تغییرات عروقی در مطالعه وی بیش از مطالعه حاضر است در مطالعه Stellar angaomas Schmutz در فرانسه ۵۰-۷۰٪ در سیاه‌پوستان دیده شد^{۱۲}. در مطالعه ایرانشهر و همکاران آنژیوم عنکبوتی در ۲۷٪ موارد دیده شد^۲. در مطالعه انصار و همکاران تلانژکتازی در ۴۴٪ موارد دیده شد.

در مطالعه حاضر ادم غیرگوده‌گذار صورت در ۳۰٪ افراد در پلک‌ها، ۴۱/۶٪ در بقیه مناطق صورت در ۱۹/۴٪ هم در پلک‌ها و هم در سایر مناطق صورت و مجموعاً در ۵۲/۲٪ افراد ادم صورت دیده شد. ادم پا در ۶۲/۲٪ و ادم دست در ۱۶/۱٪ افراد دیده شد. در مطالعه Muzaffar و همکاران شیوع ادم ۴۸/۵٪ ذکر می‌شود^۶. که تقریباً با مطالعه ما مطابقت دارد. در مطالعه Kumari و همکاران ادم غیرگوده‌گذار در ۹/۸٪ دیده شد و ۳ نفر ۰/۴٪ در شکم دچار ادم بودند^{۱۱}. در مطالعه انصار و همکاران ادم پاها در ۲۶٪ و ادم اطراف پلک‌ها در ۴٪ موارد وجود داشت^۵.

در مطالعه حاضر التهاب لثه همراه با درد در ۵/۹٪، زخم در ۳/۳٪، اپولیس در ۳/۷٪ و درد و اپولیس در ۲/۸٪ افراد دیده شد. در مطالعه Kumari و همکاران ژنژویت غیرپاتولوژیک در ۱/۴۸٪ دیده شد^{۱۱}. در مطالعه انصار و همکاران تورم و قرمزی لثه در ۴۴٪ موارد دیده شد^۵. در مطالعه ایرانشهر و همکاران تغییرات لثه در ۳۰٪ افراد مشاهده شد، بیشترین حالت زخم و خون‌ریزی بدون درد بود و اپولیس و درد لثه‌ای در درجات بعدی قرار داشتند^۲.

در این مطالعه پیگمانتاسیون بدن در نواحی آرئولا ۹۱/۹٪، نیپل ۸۴/۴٪ و Linea nigra در ۵۵/۵٪ موارد دیده شد و به صورت چند ناحیه‌ای در ۹۳/۳٪ افراد وجود داشت. حال‌های ملانوستیک بدن در ۱۶/۱٪ افزایش تعداد، در ۴/۴٪ افراد افزایش رنگ و در ۱/۱٪ افراد افزایش تعداد و رنگ داشت. در مطالعه Muzaffar

آسیایی و آفریقایی - آمریکایی غیرشایع است و به نظر می‌رسد که یک تمایل فامیلیال دارد.^{۱۷} در مطالعه کرمی در تهران خطوط نقره‌ای در ۹۱/۳۸٪ افراد دارای خطوط نقره‌ای بوده‌اند و با افزایش گراوید و پاریتی شدت این خطوط نقره‌ای به طور معنی‌داری افزایش یافته بود.^{۱۸}

در مطالعه حاضر تغییرات پرینه به صورت استریا در کشاله ران و باسن‌ها در ۳۲/۲٪، هیرسوتیسم داخل ران‌ها در ۲۱/۱٪، ویریلیزاسیون در ۰/۶٪ و ترکیبی از آنها در ۷/۸٪ افراد دیده شد.

نتیجه‌گیری

با توجه به شیوع تغییرات پوستی در بارداری لزوم آموزش مراقبت‌های لازم در مورد تغییرات پوستی احساس می‌شود. در این راستا مسئولین و کارکنان مراکز بهداشتی درمانی می‌توانند مطالب آموزشی مرتبط را در کلاس‌های آموزشی دوران بارداری که توسط این مراکز ارائه می‌شود بگنجانند.

در مطالعه حاضر استریا ۸۲/۳٪ دیده شد که شایع‌ترین محل آن شکم و سپس باسن‌ها بود. در مطالعه Muzaffar و همکاران استریا در مناطق مختلف بدن در ۷۷/۱٪ افراد دیده شد.^۹ در مطالعه Rajasekaran در سنگاپور استریا در ۶۹/۶٪ از نمونه‌ها دیده شد که شایع‌ترین محل آن در گیری شکم بود. در مطالعه انصار و همکاران استریا در ۸۲٪ موارد دیده شد که شایع‌ترین محل آن شکم، کپل و پستان بود.^{۱۰} در مطالعه قاسمی و همکاران در تهران استریا در ۸۷/۷٪ نمونه‌ها مشاهده شد.^{۱۱} در مطالعه Hibani و همکاران در بیروت در ۶۰٪ نمونه‌ها استریا ظاهر شد. در مطالعه وی زنانی که استریا داشتند به طور معنی‌داری جوان‌تر بودند و در طول حاملگی افزایش وزن بیشتری داشتند.^{۱۲} در مطالعه بهنیا و همکارش استریا در Kumari ۷۹/۲٪ از گروه شاهد دیده شد.^{۱۳} در مطالعه و همکاران استریا در ۷۹/۸٪ از نمونه‌ها مشاهده شد که شایع‌ترین محل آن زیر شکم بود.^{۱۴} در مطالعه Kroumpouzo و همکاران استریا در زنان

References

- Muallem MM, Rubeiz NG. Physiological and biological skin changes in pregnancy. Clin Dermatol 2006; 24:80-83.
- Iranshahr R, Mansouri P, Hantoush Zadeh S, Investigation of skin changes during pregnancy in Imam Khomeini Hospital in 100 cases. MD thesis. Tehran University of Medical Sciences 2000 (Persian).
- Cunningham F, Leven K, Bloom S, et al (editors). Williams Obstetrics. New York; Mc graw-Hill; 2009: 192.
- Murray I, Hassall J. Change of adaptation in pregnancy. In: Frase Diane M, Cooper Margaret A (editors). Myles textbook for midwives. Edinburgh: Churchill Livingstone; 2009: 215-16.
- Ansar A, Farshchian M, Yazdanfar A, et al. Physiological skin changes related in pregnancy. Scientific Journal of Hamadan University of Medical Sciences & Health Services 1996; 56: 15-17 (Persian).
- Muzaffar F, Hussain J, Haroon TS. Physiologic skin changes during pregnancy: a study of 140 cases. Int J Dermatol 1998; 37:429-31.
- Guinot C, Cheffai S, Latreille J, et al. Aggravating factors for melasma: a prospective study in 197 Tunisian patients. J Eur Acad Dermatol Venereol 2010; 24:1060-69.
- Moin A, Jabery Z, Fallah N. Prevalence and awareness of melasma during pregnancy. Int J Dermatol 2006; 45:285-88.

9. Tunzi M, Gray G.R. Common skin conditions during pregnancy. Am Fam Physician 2007; 15, 75:211-18.
9. Nissimov J, Elchalal A. Scalp hair diameter increases during pregnancy. Clin Exp Dermatol 2003; 28:525-30.
10. Kumari R, Jaisankar Tj, Thappa DM. A clinical study of skin changes in pregnancy. Indian J Dermatol Venereol Leprol 2007; 73:141.
11. Schmutz JL. Physiological skin changes during pregnancy. Presse Med 2003; 32:1806-08.
12. RajaseKaran T, Tan K. Physiologic skin changes in pregnancy. Int J Gyn Obs 2009; 107: 517.
13. Ghasemi A, Gorouhi F, Rashighi-Firoozabadi M, et al. Striae gravidarum: associated factors. J Eur Acad Dermatol Venereol 2007; 21:743-46.
14. Osman H, Rubeiz N, Tamim H, Nassar AH. Risk factors for the development of striae gravidarum. Am J Obtest Gynecol 2007; 196:62-e1-5.
15. Behnia H, Hosseini M. The protective effect of Almond oil and Glycerin in striae gravidarum. Pejouhandeh Quarterly Research Journal 2000; 19:320-17.
16. Kroumpouzos G, Cohen LM. Dermatoses of pregnancy. J Am Acad Dermatol 2001; 45:1-19.
17. Karami-Tireh F, Zandi S, Eftekhari, N. Investigation of the frequency of skin changes during pregnancy among hospitalized women in post partum unit at shahid Bahonar Hospital. MD thesis. Kerman University of Medical Sciences; 2000 (Persian).